

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18C/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119240156
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119240156.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Hudecovou, v právnej veci žalobcu: V. N., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. Š. XXX/X, K., štátny občan SR, v konaní zast. JUDr. Stanislavom Rešutíkom, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, Brezno, IČO: 45 028 559, proti žalovanému: S. N., J.. XX. XX. XXXX, Y. G. E. S. XXX, E. S., štátny občan SR, o zaplatenie 3 900,00 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 900,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 900,00 Eur od 01. 03. 2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, doručeným súdu dňa 22. 02. 2019, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v upomínacom konaní domáhal zaplatenia sumy 3 900,00 Eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom zmluvy o pôžičke číslo 1/2016, ktorá bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená dňa 31. 08. 2016 a na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 5 600,00 Eur s tým, že podľa čl. IV. 1. tejto zmluvy bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi požičanú sumu najneskôr do 28. 02. 2017. Ku dňu podania návrhu žalovaný vrátil žalobcovi sumu 1 700,00 Eur. Dlžnú sumu vo výške 3 900,00 Eur žalovaný žalobcovi v lehote splatnosti a ani po lehote splatnosti neuhradil. Žalobca k žalobe pripojil listinný dôkaz, a to písomnú zmluvu o pôžičke číslo 1/2016 zo dňa 31. 08. 2016.

2. Dňa 20. 03. 2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz sp. zn. 5Up/76/2019, ktorý však žalovanému nebolo možné doručiť do vlastných rúk. Následne žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), v dôsledku čoho sa s poukazom na § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov platobný rozkaz zrušil a v konaní sa ďalej pokračovalo na Okresnom súde Banská Bystrica, kde bol spis zaevidovaný pod spisovou značkou 18C/64/2019.

3. Žalovanému bola žaloba, vrátane príloh, ako aj poučenia o procesných právach a povinnostiach a výzvy na vyjadrenie sa k žalobe formou uznesenia č. k. 18C/64/2019-47 zo dňa 13. 11. 2019, doručená prostredníctvom OR PZ v Brezne, Obvodné oddelenie PZ Brezno, dňa 19. 02. 2020.

4. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 28. 02. 2020, označenom ako „Podanie vysvetlenia“, uviedol, že rozhodne nesúhlasí so sumou 3 900,00 Eur. Pôžičku bol nútený uzatvoriť fiktívne z dôvodu vyplatenia

hypotéky od Prima banky. Kúpil dom od žalobcu, ale banka mu poskytla len 70,00 % nákupnej ceny pod podmienkou, že 30,00 % kúpnej ceny vyplatí vopred. V tej dobe nemal hotovosť, preto pristúpil na podpis imaginárnej pôžičky vo výške 5 600,00 Eur, aby doložil banke dobrozdanie o vyplatení 30,00 % sumy. So žalobcom sa dohodol, že podľa jeho možností mu bude túto sumu splácať. Na dobré slovo bez dokladu vyplácal žalobcovi postupne rôzne čiastky. Presné dátumy si nepamätá, ale skoro vždy bola u toho jeho družka. Prvýkrát to bolo 500,00 Eur. Po nejakej dobe žalobcovi vyplatil 1 500,00 Eur plus mu dal peniaze na jeho nedoplatky v sume 800,00 Eur, ktoré sa taktiež odpočítali zo sumy 5 600,00 Eur. Takže mu dohromady vyplatil 2 800,00 Eur. Uznáva, že mu dlží ešte 2 800,00 Eur, a samozrejme mu ich zaplatí, ale postupne v splátkach, hneď ako sa vráti do zamestnania, ktoré v súčasnosti nemá. Od apríla 2020 by mal nastúpiť do práce v zahraničí, kde bude mať lepší príjem a sumu 2 800,00 Eur mu bude splácať v čiastkach 200,00 Eur mesačne, pretože družka nepracuje, má dve maloleté deti, spláca hypotéku a viac si dovoliť nemôže. Ako dôkaz nemôže nič doložiť, pretože všetko prebiehalo na dobré slovo. Chápe, že žalobca je nahneván, ale to mu nedáva právo chodiť obťažovať jeho rodinu, keď žalobca vedel od začiatku, že sumu 5 600,00 Eur mu bude splácať dlhšie ako bolo uvedené na zmluve o pôžičke, ale v tej dobe mu šlo hlavne o vyplatenie peňazí bankou, resp. ním.

5. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 08. 04. 2020 v reakcii na vyjadrenie žalovaného uviedol, že z vyjadrenia žalovaného nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mali právnu relevanciu alebo dôkaznú výpovednú hodnotu, naopak, žalovaný vo svojom vyjadrení uznáva dlh voči žalobcovi, spochybňuje výšku dlžnej sumy, k čomu však neprikladá žiadne dôkazy a ani nenavrhuje vykonať žiadne dokazovanie. Žalobca popiera skutkové tvrdenia žalovaného o tom, že mu mal žalovaný vrátiť sumu 2 800,00 Eur, ktoré nie sú pravdivé. V časti žalovaným spomínanej sumy 800,00 Eur, ktorú podľa tvrdenia žalovaného mal dať žalobcovi na jeho nedoplatky, je pravdou to, že uvedených 800,00 Eur dal žalovaný žalobcovi preto, že išlo o nedoplatky žalovaného voči dodávateľom energií do nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, ktoré sám spôsobil, keďže túto nehnuteľnosť už užíval, a ktoré musel dodávateľom energií uhrádzať žalobca ako vtedy aktuálny vlastník nehnuteľnosti, nejde o vrátenie požičanej sumy žalovaným žalobcovi podľa zmluvy o pôžičke zo dňa 31. 08. 2016. Žalobca rovnako popiera skutkové tvrdenia žalovaného o obťažovaní alebo vyhrážaní sa rodine žalovaného.

6. Žalovaný možnosť vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu, uviesť ďalšie skutočnosti a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení nevyužil, hoci bol poučený o tom, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť.

7. Súd postupom podľa § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil a svoju neúčasť ani neospravedlnil. V rámci prednesu na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že odkazuje na obsah svojich doterajších písomných podaní. Podstatou tohto sporu je žaloba o zaplatenie požičaných peňazí žalobcom žalovanému, ktorý v lehote splatnosti vrátil len časť požičanej sumy vo výške 1 700,00 Eur. Keďže zmluva o pôžičke bola na sumu 5 600,00 Eur, vo zvyšku 3 900,00 Eur sa žalobca od žalovaného domáha zaplatenia tejto sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 900,00 Eur od 01. 03. 2017 do zaplatenia. Preto navrhuje, aby súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 900,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 900,00 Eur od 01. 03. 2017 do zaplatenia do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a zároveň navrhuje, aby súd priznal žalobcovi voči žalovanému aj náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to zmluvou o pôžičke číslo 1/2016 zo dňa 31. 08. 2016, pričom z predložených listinných dokladov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu zistil nasledovný skutkový stav veci.

9. Žalobca ako veriteľ sa titulom zmluvy o pôžičke číslo 1/2016, uzatvorenej dňa 31. 08. 2016, zaviazal, že poskytne žalovanému ako dlžníkovi za podmienok dohodnutých v zmluve peňažné prostriedky ako bezúročnú pôžičku, a to v celkovej výške 5 600,00 Eur v hotovosti pri podpise zmluvy s tým, že dlžník svojím podpisom na zmluve potvrdzuje jej prevzatie (čl. II. a III. zmluvy o pôžičke), a zároveň sa zaviazal, že poskytnutú pôžičku riadne a včas vráti veriteľovi najneskôr do 28. 02. 2017 k rukám veriteľa (čl. IV. bod 1. zmluvy o pôžičke).

10. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

11. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na vrátenie sumy 3 900,00 Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o pôžičke. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu do uplynutia dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu, pričom môže ísť o odplatný alebo bezodplatný právny vzťah. Tento právny vzťah nevyžaduje osobitnú formu, preto zmluva o pôžičke môže byť uzavretá ústne, konkludentne (mlčky) alebo v písomnej forme. Pojmovými znakmi zmluvy o pôžičke sú prenechanie veci určených podľa druhu veriteľom dlžníkovi, dočasnosť (prenechanie veci na dohodnutú dobu), a povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu. Aj keď je zmluva o pôžičke neformálnym právnym úkonom, je reálnou zmluvou (kontraktom), čo znamená, že na uzavretie takejto zmluvy je potrebné, aby bol odovzdaný predmet pôžičky (peniaze) veriteľom dlžníkovi, či už fyzickým odovzdaním peňazí alebo napr. bezhotovostným spôsobom.

15. V sporovom konaní je zásadne vecou sporových strán tvrdiť skutočnosti a označiť dôkazy k preukázaniu svojich skutkových tvrdení. Pre úspešnosť žalobcu v danom konaní bolo zo strany žalobcu potrebné tvrdiť, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke a že žalovanému predmet pôžičky odovzdal, a zároveň tieto skutočnosti súdu aj preukázať, t.j. uniesť v tomto smere dôkazné bremeno, keď obsah povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti veriteľa vyplýva z hypotézy hmotnoprávnej normy uvedenej v § 657 Občianskeho zákonníka.

16. V danom prípade mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobca poskytol žalovanému titulom písomnej zmluvy o pôžičke číslo 1/2016 dňa 31. 08. 2016 peňažnú pôžičku vo výške 5 600,00 Eur, splatnej najneskôr do 28. 02. 2017, keď súd neuveril tvrdeniu žalovaného, že išlo len fiktívnu zmluvu o pôžičke so žalobcom, keď z písomného vyjadrenia žalovaného vyplýva, že suma 5 600,00 Eur mala predstavovať 30,00 % z kúpnej ceny za rodinný dom, ktorý žalovaný kupoval od žalobcu a ktorej uhradenie z vlastných prostriedkov predávajúcemu potreboval zdokladovať banke, aby dostal hypotekárny úver od banky v rozsahu 70,00 % z kúpnej ceny rodinného domu, pričom žalovaný neuviedol, a ani nespochybnil, že by sa tak nebolo stalo, t. j. že by mu banka predmetný hypotekárny úver neposkytla. Skutočnosť, že išlo o fiktívnu zmluvu o pôžičke je vyvrátená aj samotným tvrdením žalovaného, a to, že sa so žalobcom dohodol, že podľa jeho možností mu bude túto sumu splácať. V prejednávanej veci tak nebol sporný právny základ žalovanej pohľadávky, ani výška pôžičky, sporná bola iba výška zostatku nesplatennej sumy pôžičky a splatnosť, keď žalovaný tvrdil, že žalobcovi z poskytnutej pôžičky vrátil sumu 2 800,00 Eur a že žalobca vedel, že sumu 5 600,00 Eur mu bude splácať dlhšie, ako bolo uvedené na zmluve o pôžičke. V súdnej veci však žalovaný súdu tieto skutočnosti nepreukázal žiadnym dôkazom, ani žiadny dôkaz za účelom preukázania svojich tvrdení nenavrhol vykonať.

17. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednacou zásadou, t.j. strana musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Určité odlišnosti vykazujú len dokazovanie v sporoch s ochranou slabšej strany, kedy ustanovenia CSP umožňujú súdu vykonávať aj také dôkazy, ktoré slabšia strana nenavrhol, kedy je dokazovanie prelomené prvkami vyšetrovacieho princípu, čo však nie je tento prípad, keďže žalovaný (ani žalobca) nemá v danom konaní postavenie slabšej strany. Je treba tiež zdôrazniť, že civilné sporové konanie je založené na princípe kontradiktórnosti, kedy sa prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne

povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Procesná zodpovednosť za vedenie sporu je tak na sporových stranách, kedy výsledok konania závisí na iniciatíve sporových strán a ich aktivite v konaní, t. j. od kvality predložených dôkazov a kvality ich procesnej aktivity. Za výsledok konania sú teda zodpovedné výhradne sporové strany, pričom žalobcu aj žalovaného zaťažuje dôkazné bremeno, ktorého neunesenie má za následok stratu sporu. Žalovaný síce vo svojom vyjadrení uviedol, že ako dôkaz nemôže nič doložiť, pretože všetko prebiehalo na dobré slovo, avšak skutočnosť, že žalovaný konal v rozpore so zásadou, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, nemôže ísť na vrub žalobcu. Preto ak by žalovaný zachoval potrebnú mieru obozretnosti, eliminoval by sa stav neunesenia dôkazného bremena pri absencii dôkazov v súdnom konaní. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Navyše vo vzťahu k tvrdeniu, že žalovaný dal žalobcovi sumu 800,00 Eur, ktorá sa podľa žalovaného mala odpočítať od sumy poskytnutej pôžičky, súd uvádza, že žalobca toto skutkové tvrdenie žalovaného účinne poprel, keď uviedol vlastné tvrdenia o predmetnej skutkovej okolnosti (§ 151 ods. 2 CSP), t. j. že suma 800,00 Eur predstavovala úhradu nedoplatkov voči dodávateľom energií, spotrebovaných žalovaným v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, avšak užívané žalovaným (pozri bližšie bod 5. rozhodnutia). Keďže žalovaný následne uvedené skutkové tvrdenie žalobcu nepoprel, stalo sa v zmysle § 151 ods. 1 CSP nesporným.

18. Keďže súd mal v konaní preukázané, že žalobca poskytol žalovanému peňažnú pôžičku vo výške 5 600,00 Eur, z ktorej žalovaný vrátil žalobcovi sumu 1 700,00 Eur a žalovaný v konaní neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že žalobcovi vrátil okrem uvedenej sumy aj sumu 1 100,00 Eur a svoj záväzok vrátiť žalobcovi sumu 2 800,00 Eur nerozporoval, a súd nemal preukázané, že by jeho záväzok vrátiť žalobcovi nesplatenú časť peňažnej pôžičky zanikol iným spôsobom ako splnením, súd dospel k záveru, že žaloba je v tejto časti dôvodná a preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 3 900,00 Eur voči žalovanému.

19. Keďže žalovaný neuhradil žalobcovi peňažnú pôžičku riadne a včas, t.j. do 28. 02. 2017, preukázateľne sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Dňa 01. 03. 2017, t.j. v prvý deň omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila 0,00 %, a preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3 900,00 Eur od 01. 03. 2017 do zaplatenia. S poukazom na vyššie uvedený skutkový a právny stav, vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v požadovanej výške, nakoľko tento bol uplatnený v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

20. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. V danom prípade však žalobca požadoval zaplatenie sumy 3 900,00 Eur spolu s príslušenstvom v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v uvedenej lehote.

21. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného, že je schopný splácať dlh iba v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,00 Eur súd uvádza, že súd s poukazom na § 232 ods. 3 CSP môže v odôvodnených prípadoch určiť aj dlhšiu lehotu na plnenie. Súd však musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie, dobu, po ktorú by došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom závery súdu o určení dlhšej ako zákonnej paričnej lehoty musia byť vždy náležité zdôvodnené (pozri napr. rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 25Co/86/2018 zo dňa 29. 01. 2019). Súd však konštatuje, že žalovaný nepreukázal súdu žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie splácať dlh v splátkach, keď žalovaný v tomto smere nenavrhol vykonať ani žiadne dokazovanie.

22. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mal žalobca úspech v celom rozsahu, vznikol mu aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania v tomto rozsahu. V súlade s ust. § 262 ods.

1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP). Z tohto dôvodu určil súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 CSP od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nesplní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.